

Dr. Magda Sándor ünnepi beszéde az október 23-i városi ünnepségen

Kedves Ünneplők!

Minden nép történetében akadnak fontos dátumok, amelyek hosszú időre meghatározzák sorsát. Reánk, magyarokra leginkább egy független Magyarország megteremtéséért vívott, vérbe fojtott szabadságharcaink irányították a világ figyelmét. Kossuthék 1848-as tettei és Nagy Imrékék 1956-os hősiessége egy csapásra a história fősodrába emelték nemzetünket. Szabadságharcainkat ugyan kegyetlenül levertek, ám azok mégis győztek. Győztek, mert valamit mégpedig nem is keveset - nem csak a magyar történelmen, de a világ történelmén is változtattak. 1848 és 1956 után ugyanis sem Európa, sem a világ nem volt ugyanaz, mint annak előtte. És nélkülünk, magyarok nélkül, mindez nem lett volna lehetséges.

1956-os hőseinkre azért lehetünk büszkéek

- mert ők érték el azt, hogy az 56 előtti totális diktatúrát hozzánk már tankokkal sem lehetett visszahozni,

- mert megrázkódott az addig mozdíthatatlannak hitt birodalom,

- mert e rendszerek igazi válságtörténete 1956 őszével kezdődött.

Forradalmunk azt üzent a világnak:

- hogy a rabság eltörölhető,

- hogy a totális diktatúra nem történelmi adottság,

- hogy tartósan nem lehet hazugságban és félelemben élni,

- hogy ahol zsarnokság van, ott nem lehet szabadság és demokrácia.

Igy most emelt fölve mondhatjuk, a szovjet rendszer szellemi-politikai mítoszát alapvetően a magyarországi forradalom kezdte ki.

Egy-egy ilyen fordulathoz a szerencsésebb népeknek kevesebb vére és szenvedésre volt szüksége. Európának ezen a részén azonban soha semmit nem adtak rögtön és ingyen. Itt mindenért harcolni kellett és kell. Majd aztán várni és remélni. Ám ha valamiért, akkor ezért a tudásért tényleg megcsenvedtünk.

Kedves Hallgatóság!

Legfiatalabb nemzeti ünnepünk 48. évfordulóján engedjenek meg egy személyes vallomást. Én 56-ban 10 éves voltam, Ludason laktam; és mint fiatal srác csak azt éreztem, hogy mind az iskolában, mind a családban nagy változások történtek. Az iskolában feszület került a falra és minden reggel imádkoztunk, a családban pedig, úgy mond, mind az idősek, mind a fiatalok füle állandóan a rádióra tapadt, s arról beszéltek, mit mond a Kossuth Rádió, mit üzen Szabad Európa. A számunkra példaképként tekintendő 18-20 éves nagy srácok pedig arról beszéltek, hogy nekik Pestre kell menniük. Mi pedig azt figyeltük, igaz-e az a hír, miszerint a ruszki Pest felé masíroznak tankjaikkal. Figyeltünk, mert Ludas nem volt olyan távol Halmajtól, a 3-as számú főközlekedési útvonaltól, hogy ne hallhattuk volna azt a robajlást, ami nappal és éjszákán át folyt, amíg az orosz tankok Budapest felé vonultak. A 10 éves kor természetesen csak képek megragadására alkalmas.

Jól tudjuk, az emlékezet, különösen ha az politikai fontolásoktól sem mentes, nem mindig hajszálpontos. Másként emlékeznek a résztvevők és másképp az új generációk. Ami az idősebbek életének része, az a fiatalabbaknak már maga a történelem. Mára már jócskán megszapordott azoknak a száma, akik 1956-ra koruknál fogva csak történelemtől emlékezhetnek, akiknek ez a dátum ugyan több mint történelmi évszám, de nem megélt tapasztalat. A szabadságharc jelentősége, a hősök és áldozatok felejthetetlen sorsa mindezért megköveteli, hogy a 48 évvel ezelőtti őszi napok értelmét a lehető legpontosabban idézzük fel. Én hiszek abban, hogy ez sem lehetetlen. Hiszek

Folytatás a 3. oldalon

Fő tér – holt tér?

Szeretem a Fő teret! Még akkor is, ha Gyöngyös lakosainak nagy része nem. Tetszik a tér, mint minden nem gyöngyösinek és ha magamba szálllok, csöndben elismerem, hogy mégsem annyira mert valami – ami nehezen megfogható – hiányzik. De megteremthető!

Városunk ékköve, mozgalmas és mégis lakható központja (lehetne), amihez hasonlítható kisvárosi tér talán nincs is kicsiny hazánkban. Szerkezetében, arányaiban és hangulatában a hajdanvolt Felvidék bányászvárosainak (Besztercebánya, Selmecebánya, Rozsnyó) patinás főtereivel hasonlítható, amit egy gyors és tetszetős felújítás nyomán 2000-ben méltán jutalmaztak a rangos elismerést jelentő Hild József Díjjal.

A rekonstrukció előtt a téren öreg, tépett, sokszor törött, beteg hársfák álltak, alattuk kopott padokon pihent meg az arra járó, autók parkoltak a tér két oldalán, mi több még közlekedtek is (!). A nagy királyi kicsiny szobra büszkén állt karcsú oszlopán, a nagy templom – a Nagytemplom – hatalmas barokk tömegével háttérben. A tér két oldalán, a fák takarásában álló házakról csöndesen hullott a vakolat, a galambok is tették a dolgukat. Élt a tér amolyan „piaza” típusú városi tér, amelyet Olaszországban és Németországban is sokat látni, amolyan korzó, városi sétatér – lehetne (remélem lesz!). A négy sorba telepített hársfák napjainkra szépen fejlődtek, tagolják, árnyalják, színesítik a teret, nyárelőn illatukkal teszik vonzóvá. A szökőkutak (inkább csobogók) a tér négy sarkán fokozzák a hangulatot, főként akkor, ha van bennük víz is. Külön „tér” a Fő téren annak déli vége, ahol a „virárgiac” van. Sajátos, kedves hangulatát az év egy részében nem élvezhetjük az immár állandósuló, de még mindig ideiglenes, viszont csúnya szabadtéri színpad miatt (programjaira nagy szükség van, csak legyen még több, mint eddig).

A tér északi „felső” része, a Nagytemplom előtt, ahogy már mondják a „Körönd” vagy félhivatalosan a „Királyok tere” jelenleg (még) nagy, sivár kötenger,

amit sikertelenül zár (zárna) a királysobrok félköre. Nagy királyaink piciny szobrai, háttér nélkül szinte eltűnnek a szomszédos épületek óriási tömbje előtt! A Hanisz tér kicsiny zöldfelülete, közepén a Jubileumi kúttal nem ellentételezi a Fő tér hatalmas szürkéjét. Átellenben hangulatos és szép a kicsiny park a Szent Bertalan utca elején az újra felállított kedves, kicsiny szobor és csobogó körül (ahol lassan mocsár lesz a sok galambbőrülék és a rossz színtezés által keletkezett töcsa miatt). Amint kivágták a tér öreg, beteg fáit, feltűnt, hogy milyen szépek a teret övező épületek, melyeket példamutatóan tataroztak, gondosan ügyelve arra, hogy a homlokzatok színesése harmonikusan illeszkedjen. Sikerült – a tér déli oldalán. Az északon, ahol a Városháza van, még mindez várat magára. Elkészült a tér rekonstrukciójának első üteme, szép lett – de valami hiányzik, de nagyon! – A mozgás, az élet. Hiányoznak az üzletek. A déli oldalon még akad néhány, de vonzó, este is kilágított kirakat, szép portál alig. Vannak viszont elegánsan (?) elzárkózó kirakati üvegfelületek szürkén egy banknál, fehéren egy drogériánál és egy élelmiszer üzletnél, barnás-vörösen egy ittmaradt hentesnél, semmi, egy elkótyavetyélt, hajdanvolt jónevű szállodánál. Az északi oldalon eltekintve egy látványos és mindig kilágított üvegporcelán üzlet kirakatától, végig a soron semmi, de nagyon semmi. Még üzlet sincs, csak egy – tehát nincs miért arra jární a városi embernek.

Van hol leülni étkezni vagy inni egy kávé? Akad egy, a város legjobb étterme és egy fagyalmozó-kávézó. A Fő téren – ennyi! (Az igazsághoz tartozik, hogy a térre nyíló, majdani belső átjáró rejtett zugában bújik meg a város talán legkedvesebb presszója, ugyanerre a Mátrai Borok Háza – tényleges borozó nélkül).

Életre kellene hívni a Fő teret, hogy legyen benne mozgás és élet, hogy este hét után is lássanak sétálgató, beszélgető polgárokat, ne csak nekivadult, falkában járó tizenéveseket, hogy délelőtt és este is legyen hová beülni és csak nézni, ha más nincs; a tér mozgalmas életét.

Dala László

AZ ELŐZŐ LAPSZÁMUNKBAN MEGSZÓLÍTOTT VISZONTVÁLASZA

Tisztelt Boári képviselő úr!

Ha szarkasztikus akarnék lenni nyílt levele kapcsán, akkor csak annyit válaszolnék Önnek, hogy valóban jobb lett volna távol tartania magát ettől a műfajtól, és csak a címben foglalt tartalomra reagálnék. Természetesen abban az összefüggésben, hogy az Ön frakciója – élén a Polgármester úrral – meddig akar elmenni azon az úton, hogy önkormányzati érdekekre hivatkozva szolgálja különféle önközhöz közelálló csoportok, családtagok érdekeit az alapvető törvények és erkölcsi normák figyelmen kívül hagyásával, a közvagyon terhére.

Anélkül, hogy személyemet kívánám előtérbe helyezni, először az ezzel kapcsolatos kirohanásaira szeretnék röviden válaszolni. Minősítse önt, amit leírt, én önkormányzati képviselőként nem szegtem meg sem eskümet, sem a tevékenységemre vonatkozó törvényeket. Nincs összeférhetetlen tisztségem. Tizennégy éve foglalkozom érdekvédelemmel, a Demokrata Liga Szakszervezetek alelnöke vagyok. Érdekvédő munkám során mindig hátrányos helyzetbe szorított embertársaimat próbáltam segíteni, mint jelen esetben is az Idősek Otthona munkavállalóit. Talán ennek tudható be, hogy 1995 óta háromszor választottak újra tisztségemben. Követtem már eléletemben hibákat, - természetesen nem azt, amit ön akként ró fel - de másoknak szándékosan kárt soha nem okoztam. Hibáimért a következményeket vállaltam, és soha nem éltem vissza helyzetemmel, ellentétben önhöz közel állókhöz. Soha nem járatam le

másokat, nyilvánosság előtt csak olyat mondtam, ami tényeken alapult, ellentétben önnel, aki jelen nyílt levelében agyi szövödményeit írja le, nélkülözve minden realitást. Beleértve a független vizsgálóbizottságot a Városgondozási ügyben, ahol a szocialista frakció által önkormányzati bizottságba delegált szakértő vizsgálta az összeférhetetlenséget.

A jelenség azonban, - amit nyílt levele elénk tár - szót érdemel. Önnek talán szokatlan, hogy öntudatos munkavállalók teljesen törvényes eszközökkel, jogaik és érdekeik védelmében, más munkavállalók számára is példamutató módon kiálltak. Megakadályozták azt, hogy az Önkormányzati többség kényszerítésére alacsonyabb jövedelemért, sokkal rosszabb feltételek közepette végezzék ugyanazt a tevékenységet mint eddig. Kétségbeesett idős embereket látunk, akik félelmükben jöttek el a Képviselőtestület ülésére. Attól féltek, hogy egyik napról a másikra teljesen új arcok fogják őket körülvenni, alapvető szükségleteik kielégítése és életük is veszélybe kerülhet ezáltal. Mivel ezt a Polgármester úr is belátta és intézkedett az eredeti állapot helyreállítására, önnek talán nem kellene dolgozók félrevezetéséről beszélnie.

Tisztelt képviselő úr! Be kellene látnia, hogy a szociális érzékenysége csődöt mondott, és remélem a jövőben ez másfajta hozzáállásra fogja motiválni. Annál is inkább, mert ön nem megfelelő felkészültséggel rendelkezik az ügy kapcsán. Szokásának, és pártjában honos tradícióknak megfelelően a

felsőbb utasításra benyújtott előterjesztést megszavazta úgy, hogy tisztában lett volna annak következményeivel.

Szeretnék rávilágítani egy olyan félreértésre is, amelyet nem csak önnel tapasztaltam. Ön úgy értelmezi a szakszervezetet – politikai gyökereikre való tekintettel ez persze természetesnek is mondható – mint egy a munkavállalóktól elvonatkozatható organizmust. Ez a szocializmus időszakában így is volt, bár néhány múltból ránk maradt úgynevezett „szakszervezet” még mindig hordozza magán ezt a jelleget, amelyre most egy nagyon aktuális gyöngyösi példát is tudnék felhozni. Az igazi szakszervezet a rendszerváltás óta a munkavállalók olyan közössége, amely a munkahelyen érdekeinek védelmében és képviseletében működik. Ha egy munkahelyen az összes dolgozó egy emberként fellép érdekei védelmében, akkor egyszerűen érthetetlen, hogy miért a szakszervezet reprezentativitását és legitimitását kérdőjelezzük meg. Miért magyarázatokat és politikai összefüggéseket keresnek, és miért nem megoldásokat? Talán ez is a múltbéli beidegződéseknek az eredménye? Mindenesetre ha ennyire felkészületlen a témában, akkor talán nem kellene nyilatkoznia róla.

A Demokrata Liga Szakszervezetek legitimitációját firtatnia tehát fölösleges, ugyanis demokratikusan, Alapszabályának megfelelően működik.

A Demokrata Liga csak a kereteket és feltételeket biztosítja a dolgozók fellépéséhez, abban vi-

szont minden törvényes segítséget megad. Ez a dolga. Tette ezt már jónéhány esetben, többé-kevésbé eredményesen, velem együtt is, és nélkülem is. Jelen eset tehát egyáltalán nem szokatlan a Demokrata Liga működésében, még ha ön ilyen sosem látott korábban. Miután ez valódi érdekvédelmi tevékenység, így természetesnek mondható, ha vannak konfliktusok. Idáig azonban csak akkor jut el a dolog, hal nincs érdemi párbeszéd és partneri viszony. Ahol van, ott általában konfliktusmentesen, az érdekek ésszerű egyeztetésével sikerül jó megoldást találni, még a közszférában is, és Heves megyében is. Érdeklődésére szívesen mondom néhány példát, bár nyílt levelének feltehetően nem a mindenre nyitott érdeklődés volt a célja, hanem sokkal inkább az utolsó fejezetben foglalt lejárató szándék, és az azt bevezető fenyegető mondat.

Jelezni kívánom, hogy nem félek, és az Idősek Otthona példamutató kiállású dolgozóit sem féltém. Az ügygel kapcsolatban nincsenek lelkiismereti problémáim, büszke vagyok rá, ha a munkavállalók úgy érzik, hogy segítettem. Az pedig, hogy az eset kapcsán lejáratásomra törekszik, egyáltalán nem meglepő számomra, hiszen ez a módszer az ön politikai érdekszövetségén belül évtizedek óta gyakorlat az ellenféllel szemben. Szerencsére egyre több ember van, aki immunis ezekre a kisztíli törekvésekre.

Tisztelettel:
Fótos Dániel

*Lapunk számára is fontosak a kontúrok,
ezért választottuk
nyomdai partnerként őket!*

TELJESKÖRŰ NYOMDAI SZOLGÁLTATÁS • TELEFON: 37/312-689 • *Kontúr* Kft.

Gyöngyös Online - Behálózzuk a várost!
www.gyongyosonline.com

Dr. Magda Sándor ünnepi beszéde az október 23-i városi ünnepségen

(Folytatás az 1. oldalról)

benne, hogy az új generációk számára torzítások nélkül mondható el, mi akkor történt.

Ez persze nem egyszerű, mert a lekedesedések és a kiállásnak számos formája élt együtt azon az őszön, miközben legalább három forradalom zajlott egymás mellett, kiegészítve és áthatva egymást.

Az első forradalom az értelmiségé, a Petőfi körösöké, a Nagy Imrét választó pártelité, a nagyimréseké, és a hozzájuk csatlakozó diákoké, egyetemistáké volt.

A második a munkástanácsok, a forradalmi és nemzeti bizottságok forradalma volt, de elsősorban a munkástanácsoké.

A harmadik az utcáé, a fegyveres felkelőké, valójában az egész magyar nemzeté.

Míg a munkástanácsokra a higgadság, tudatosság és megfontoltság, addig a politikai elite a túlzott aggodalmasság volt a jellemző. A felkelőkre a reménytelen harc vállalása, a hazafias szembeszállás a szovjet hadsereggel Valójában mégis egy volt ez a három forradalom.

A sokféle akarat ellenére is teljes volt az egység abban, hogy az úri Magyarország visszajövetelét és az 1948-ban ránk húzott kényszerzubbony fennmaradását senki sem akarta. Ehhez a kifogástalan történelmi érzékű forradalomhoz a legnagyobb utat épp annak miniszterelnöke, Nagy Imre tette meg. Szimbolikus jelentősége volt annak, hogy a kormányzat élén egy olyan személyiség állt, aki ugyan az előző rendszerből emelkedett ki, de valódi, a néppel együtt élő és gondolkodó baloldaliként végül is minden kétséget kizáróan a népet és a nemzetet választotta.

Nagy Imre nem volt doktriner. Sokkal inkább hídember volt ő és marad az az idők végezetéig, mert nem szétzilálta, hanem egybeforrasztotta a nemzetet. Eközben mind hitéhez, mind magyarságához hű maradt a legutolsó pillanatig. Ezért ne csak ünnepi főhajrával, de sorsa üzenetének mind teljesebb megértésével tartjuk őt meg emlékeztünkben hasonlóképpen, mint 1956 többi neves és névtelen hídemberét. A holtakat és a túlélőket. A srákokat és felnőtteket. A nőket és férfiakat.

Velük együtt emlékezzünk azokra az emigráns és hazai 56-osokra, hazafias demokratákra, akik a hivatalos történelemhamisítás évtizedeiben sem engedték 56 emlékét elenyészni.

Ezért a történelmi 56-osok méltán fogadják most és mindörökké az új generációk megkülönböztetett tiszteletét.

Tisztelet Ünnepelő Közönség!

Nagy Imre szerepe jelképes, a számára kínálkozó lehetőség későn is jött és korán is. Ahhoz későn, hogy elkerülhető legyen a vérontás, ahhoz meg túl korán, hogy az, amit akart, később már ne következhesen be.

Soha annyiszor nem idézték Nagy Imrét, mint 1989-ben. Mindenki átérzte a szimbolikus folytonosság jelentőségét. Azt is tudtuk, hogy az élet, a történelem nem ott folytatódik, ahol annak idején az akasztófák árnyékában abamaradt, hanem ahhoz képest valami elkezdődött.

Kedves Gyöngyösiék, Hölgyeim és Uram!

1956-ra csak, mint a nemzeti egység példátlan megnyilvánulására gondolhatunk. A társadalom többsége régóta a megbékélésre vágyik. Ennek hangsúlyozása azért fontos, mert az előttünk álló, hazánk jövőjét meghatározó korszakos feladatok csak így valósíthatók meg. Ezek elvégzéséhez 1956 és 1989 sosem halkuló üzenetéből meríthetünk erőt. Mondom ezt mindannyiunknak.

Olvasónk panaszlevele

Nagy az igénye? Költözzön Svájcba!

Minden olyan dolognak örülünk, amely városunkat jobbá és szebbé teszi. Így voltunk a Fő tér megújulása esetén is, de örömről örömről is megvált. Gyöngyös belvárosában, a központi magtól északra a „Zsellérközben” élünk, vagyis a Fő tértől pár száz méterre. A probléma az, hogy az itt élők nem a 21. században, hanem a 19. században érezhetik magukat.

Ez a terület (Petőfi S. u. – Vezekényi u. – Dózsa Gy. u. által határolt terület) nagyon mostoha gyermeke a mindenkori önkormányzatoknak. Laknak itt emberek, akik több évtizede türelmesen várnak – hittek és bíztak az időnként elkészített rendezési tervek megvalósulásában (1981, 1992, 1994, 2002). Sajnos azt tapasztaltuk itt megállt az idő.

Történt, hogy amikor a polgármesteri hivatal illetékes osztályán az egyik lakó említést tett a hiányosságokról, azt a választ kapta: „Ha nagy az igénye, költözzön Svájcba”.

Úgy hisszük, hogy ezek a jogos igények az Európai Unióban nem lehetnek luxuscikkek. – A közművesítés elmaradásából közegészségügyi és környezetvédelmi szempontból a csatornák hiánya a legveszélyesebb, melyek nélkül nagy a kosz és elszaporodtak a patkányok.

- *Nincs gáz és nincs megfelelő közvilágítás sem. Van olyan köz, ahol mindössze 1 lámpa ég. Szürkületben és éjszaka közlekedni balesetveszélyes.*

- *A villamos energia- és a vízellátás előfeltételei valamennyire kiépültek.*

- *Az ivóvízhálózat utcában történő kiépítését a lakók önerőből oldották meg.*

- *A Diósmalom utca térkövel van kirakva, ezeknek az utcáknak a belső úthálózata nincs burkolva, az egyik lakó saját költségére hozott több autót kavicsot a*

saját kocsijával, mert esőzések alkalmával a gépkocsik tengelyig süllyednek a sárban.

- *A szennyvizek nem megfelelő kezelése bűzt, a talaj- és talajvíz szennyeződést eredményez, továbbá a nyílt árokban elfolyó szennyvíz az utcaképet is kedvezőtlenül befolyásolja. Az életminőség- ill. a környezetminőség javításának alapvető feltétele, hogy a „Zsellérköz” területre szemin is kiépüljön a csatornahálózat, a szennyvizek szikkasztása megszűnjön.*

- *A csatornázatlanság mellett, környezetkárosító a légszennyezés, amely a fűtési szezon idején a korszerűtlen energiahordozók használatából ered. Az alacsony, egymáshoz közel épült házak kéményeiből ömlik a füst, a szűk utcákban megszorul. A lakások szellőztetése lehetetlen. Az itt lakóknak nagyon régi „vagyálma” a földgáz. Irigykedve figyeljük, hogy Gyöngyös környékén már a legkisebb faluba is eljutott ez a korszerű energiaforrás, ami számunkra évek óta elérhetetlen. Szinte halljuk a több éve elhangzó indokokat: „a szűk, keskeny közökben a közmű építésére nincs lehetőség ill., hogy nincs pénz.” Bár a Török I. utcában, megoldották ezt a kérdést.*

Nagyon reménykedtünk 2002 szeptemberében mikor elkészült a Zsellérköz városrész szabályozási terve. Sajnos ismét csalódnunk kellett, Gyöngyös Város Önkormányzat testületi ülésén ismét „leírták” az itt lakókat, fontosabb volt a víztorony és környéke. A további közművesítés lehetőségének megszűnése, a komfort igény kielégítését és a környezetvédelmi elvárások teljesítését nem teszi lehetővé. A komfort lehetőségének kizárása csak alacsonyabb színvonalú életkörülmény biztosítására elegendő. Miért vagyunk mi mellőzött polgárai ennek a városnak?

A környéken lakók nevében:

Varga Gábor adófizető állampolgár

Változások az iskolai konyhákban

November 15-től megváltozik több gyöngyösi iskolában az étkeztetés. Lapunknak *Pásztor Ferenc*, az önkormányzat Intézményi és Humán Kapcsolatok Igazgatójának vezetője mesélt a változásokról.

A Kálváriaparti Általános Iskola, a József Attila Szakközépiskola, Szakiskola és Kollégium, az Arany János Általános Iskola és az

Egressy Béni Általános Iskola étkeztetésének megoldására közbeszerzési pályázatot írtak ki, melyet a *Mátra Party 98 Kft.* nyert meg. Ezeket a helyeken a főzőkonyha melegítőkonyhává alakul át.

Kíváncsiak voltunk, mi történik az eddig használt konyhai eszközökkel, berendezésekkel és természetesen a munkaerővel.

Kérdésünkre elmondták, az eszközöket a leltárba vétel után a konyha új üzemeltetője átveheti, illetve kibérelheti az iskolától. Erről az adott intézmény vezetője dönt. A munkaerőt a szerződésben foglaltak szerint tovább foglalkoztatják.

A jövőben az önkormányzat évi 23-25 millió forint megtakarítást vár a változtatásoktól.

2004. szeptember 11-én megtartott Sárhegyi botanikus túrán *iskolánk csapata 1. helyezést ért el.* Gratulálunk a csapat tagjainak: Bence Árpád Roland, Stelli Ildikó, Kiss Tibor, a 10.b osztály tanulói. Felnőtt kategóriában Molnár Zsolt 1. helyezést ért el.

A szeptember 29-én Hevesen megrendezett megyei atlétikai csapatbajnokságon is szép eredménnyel szerepeltek tanulónk:

1. helyezést érték el az alábbi csapatok:

-Magasugró (Cseh Péter, Komjáti Péter, Tari Szabolcs, Csépe Gergő,

Nagy Alex) Távolugró (Tari Szabolcs, Komjáti Péter, Csépe Gergő, Cseh József) - Gerelyhajító (Imre György, Kriston Viktor, Gál József, Török Péter, Horváth Mihály) - Diszkoszvető (Kriston Viktor, Gál József, Török Péter, Imre György, Horváth Mihály)

A József Attila Szakközépiskola Szakiskola és Kollégium sporthírei

Szabolcs, Nagy Alex, Komjáti Péter)

Október 15-én a városi középiskolás ugrógálán iskolánk csapata nyerte el a legeredményesebb csapatnak járó kupát:

1. helyezések: Tari Szabolcs - magas és távolugrás

Ócsai Nóra - távolugrás

Fülöp Roland - magasugrás

2. helyezések: Ócsi Nóra - magasugrás

3. helyezések: Komjáti Péter - magasugrás

Csépe Gergő - távolugrás

Szakács Szilvia - távolugrás

Fülöp Roland - távolugrás

EGYESÜL A VÁROS KÉT NAGY SZOLGÁLTATÓ CÉGE

A Patina Rt. hamarosan beolvad a Városgondozási Rt-be

Lapunk **Barabánsné Czövek Ágnes** alpolgármester-asszonyt kérdezte arról, hogy mi fog történni a város két nagy cégével.

Miért kerül sor az egyesítésre és miért most?

Mindkét cégnél az önkormányzaté a tulajdonrész 80%-a, 20% pedig dolgozói rész tulajdon, mely ún. kisebbségi tulajdonosi képviselettel bír. Mindkét céget serkenteniük szükséges a gazdaságosabb, racionálisabb működésre és mindkét cég elsősorban városi közfeladatokat lát el, tevékenységi profiljuk bár nem azonos, de akad hasonló jellegű is. A két cég egyesülésekor egy lényegesen nagyobb tőkeerejű vállalkozás fog létrejönni, mely szükséges a hamarosan elinduló szennyvíztisztítómű beruházásánál igénybe veendő hitelhez is. A cégek adminisztratív összevonása is kell hogy jelentsen költségmegtakarítást.

Mekkora nagyságrendű összeget várnak ebből?

Ezt előre még nem lehet kiszámítani, ezért most nem szeretnék jóslásokba bocsátkozni.

Hogyan gazdálkolt a két cég? Nyereségesek voltak-e?

Igen, a nyereségeség mindig megvolt, tehát nem ez az ok az egyesítésre, hanem az általános racionalitás. Ezt városunk mindegyik politikai képviselője józanul belátta, ezért azt mondom, hogy az egyesítés politikai konszenzuson alapul.

Személyi kérdések is felmerülnek. Mi lesz a vezetőikkel és főleg a dolgozókkal. Lesznek-e elbocsátások?

Dolgozói fórumokon elmondtuk, hogy nem a munkavállalók létszámának csökkentése a fő cél. Csak kivételes esetekben fordulhat elő és elsősorban az igen ritka, párhuzamos munkafeladatok esetében merülhet föl egy-egy dolgozó elbocsátása. A vezetőknél egyszerűbb az ügy, mert a Patina Rt. igazgatója előreláthatólag nyugdíjba vonul, a VG Rt. igazgatójának megbízása a két cég egyesülésével lejár. Az új, immáron egyesült cég vezetői állására pedig pályázatot fogunk kiírni.

Nem tartozik ugyan szorosan e cikk tárgyához, de mégis meg kell említenem a strand ügyét, mely ugye a Patina Rt. kezelésében van. Mi lesz vele?

Sajnos az erre benyújtott pályázatunk, mely a strand teljes felújítását, átépítését tervezte, nem nyert. Egyelőre tehát a hamarosan kötelezően alkalmazandó vízforgató berendezések igényét kell záros határidőn belül megoldanunk és uniós pénzek után kutatnunk, mert a strand művelési teljes felújításáról nem mondatunk le.

Köszönöm az interjút. **Scriptor**

Bocsánat, de előbb egy kicsit magunkról: Levélben kértük a jegyző-asszonytól, hogy hadd jussunk mi is hozzá az ülések írásos anyagához, mert akkor jobban „képben tudnánk lenni”. Elutasítottunk, mert – remélhetőleg csak egyelőre – nem vagyunk benne az SZMSZ-ben. Halovány ígérete szerint majd kaphatunk azért meghívót. Majd... Úgy tűnik, hogy ez a későn érkezők (kvázi) büntetése. Köszönet és hála illeti hát nagy látársunk helyi kollégánóját, a hiánypótló dokumentumok kölcsönzéséért.

Már az ügyrendi kérdéseknél érződött, benne volt a levegőben az általános békülékenység, türelem, jó modor, melynek alaphangját, amint a múltkor is, (csak akkor épp ellenkező előjellel) Hiesz polgármester új adta meg. Közli, amit már mindenki tud, hogy a Biztonság és Konfort Kht. visszavonta az idősothton működtetésére szóló ajánlatát. Hozzászólások: Az első Fótos képviselő, akinek még a „kedves” jelző is jár!

Keresztes György képviselő is azonnal szól és kifogásolja, hogy a Kht-vel kötött szerződésnél a testület szervezeti és működési szabályzatát nem tartották be, mert nem tudja (kérdi), hogy kik vettek részt az előkészítésben. Tuzáné dr. utólag is felelősöket keres. Tuzáné a Jogi Bizottság részéről és nevében nem vállalja a kollektív felelősséget. A jegyző és a helyettese igyekszik kimerítő válaszokat adni az elhangzott kérdésekre. A kérdezők

HANGULATJELENTÉS

az önkormányzat képviselő-testületének rendkívüli üléséről 2004. október 14-én

nem, a testület többsége viszont elfogadja a válaszokat.

Ismét Keresztes kér szót és nem érti, hogy ha a Kht. visszalépett, akkor miért járna neki mégis egyfajta kártérítés, több mint 700 ezer Ft. Tuzáné szerint a kártérítés önmagában is jogi fogalomzavar, egyébként pedig indítványozza a felelősség megállapítását. Csatlakozik hozzá Tatar dr. is, aki szintén felteszi a kérdést: Ki a felelős, miért és hogyan történt az egész?

Megszólal a többségi kormányoldal nevében elsőként Horváth képviselő: Elmondja, hogy előzőleg a bizottságok kétszer tárgyalták az idősothton vállalkozásba adásának ügyét és azt mindkét alkalommal elfogadták, végül a testületi ülésen az ellenzék demonstratív eszközökkel megakadályozta a határozat végrehajtását. Kerbelné képviselőasszony kér szót és elmondja, hogy bizony van felelősségünk! Az a szerződés nem az „idősothton” dolgozóink érdekeit szolgálta. Sőt ő az önkormányzat gazdasági átvilágításának megállapításával sem mindenben ért egyet. De erről majd máskor ejt több szót. Viszont elmondja azt is, hogy az ellenzék kifogásait sem lehet szerinte elfogadni, mert igenis várták volna a Közalkalmazotti Tanácsot ide a testületi ülésre, de nem jöttek.

Sohler képviselő elmondja, hogy korábban is figyelemmel kísérte és igen jónak tartotta az otthon belső életét és kár lett volt azt megbolygatni.

Keresztes alpolgármester ajánlja, hogy a jövőben legyenek sokkal körültekintőbbek és zárjuk le ezt a vitát.

Hiesz polgármester azt tanácsolja, hogy mindenki vizsgálja meg lelkiismeretét és egyébként pedig megköszöni a vállalkozónak (a Biztonság és Konfort Kht. vezetőjének) az ügyben vállalt szerepét. Ismételten figyelmeztet mindenkit, hogy ez a stílus (mármint az előző testületi ülésen tapasztalt) nem vezet sehová.

Horváth képviselő kér ismét szót és kijelenti, hogy szerinte nem jár a vállalkozónak kártérítés, mert ez üzleti kockázat, melyet ő, mint ajánlattevő visel és nem az önkormányzat. Világos beszél.

Tatar képviselő újból előjön a felelősök kérdésével és kijelenti, hogy a fő felelős egészen biztosan nem a szakszervezet, azt máshol kell keresni.

Sári frakcióvezető türelmes választékosan kezdi. Szomorúan tapasztalja, hogy az országos politikai szembenállás nem kerülte el városunkat sem. Kérdezi: - miért nem beszélünk egymással többet mi, a testület? Le kell vonnunk a tanulságokat! El kell

ismerni, hogy a dolgozóknak nem tevéztük megadni azt ami jár. (Szóval a szerződéssel is volt némi gond... Szerző.) Végezetül kijelenti, hogy szerinte sem jár senkinek semmilyen kártérítés.

Erről ennyit. Új téma: A buszpályaudvar rekonstrukciójának ügye. Új pályázati lehetőség merült fel, amihez alacsonyabb összegű önerőt kell biztosítani (kb. 65 millió helyett 34 millió) és ehhez a szükséges dokumentumokat kell módosítani. Hurrá. Most már csak azt a fránya pályázatot kell megnyerni. Mert egy szép, új buszpályaudvar bizony nagyon kéne.

Utolsó nyilvános téma (a többi már zárt): Az építendő sportcsarnok helyszíne illetve annak változása. A lényeg: több érv szól az Egri úti sporttelepen megépítendő, 1500 fős sportcsarnok mellett, mintha azt a mátrafüredi úton lévő főiskolai tangazdaság telkén építenék. A szerencsésen jó kapcsolat tanúsága szerint a főiskola azt nyilatkozta, hogy a város érdekeit szem előtt tartva, mindkét helyszínt elfogadja, tehát nem bánja, ha az Egri úton lesz a csarnok. Akkor is részt kíván venni a finanszírozásban és az üzemeltetésben egyaránt. Indulhat a közbeszerzési eljárás, valahol már biztosan ugrásra készen vár egy építési vállalkozó, aki hozzáteszi a maga 450 millióját, felépíti a csarnokot 2005 végére és a pénzt majd kamatostól szép lassan kapja vissza az üzemeltetési költségekből 2021-ig. Úgy legyen, mert az a sportcsarnok már nagyon kell nekünk!

Radó István

MÁTRA HONVÉD KASZINÓ

Kulturális rendezvények, kiállítások, nonprofit információs és szolgáltató iroda – Civil Ház.
Kulturált környezet, helyiségek bérbeadása, Internet-használati lebetőség, irodai szolgáltatások.

3200 Gyöngyös, Fő tér 9., Tel/fax: 37/500-510; E-mail: mahokasz@axelero.hu

Lapozom a szép, új gyöngyösi városkalauzt és keresem benne a Kálvária-templomot. Nem találok. Megértem persze, hogy miért nem tették bele a képét, hiszen nem lehet vele büszkélkedni. Még a magyarázó szövegben sincs megemlítve, ahol a jezsuitákról van szó, bár ők alapították az első gimnáziumot és bizony ők álmodták e festői helyre 1721-ben a Kálvária-templomot is.

Az épületet a 19. században klasszicista stílusban átépítették és eredeti funkciójában szolgálta híveit a század végéig. Bár igazi gazdája már nem lévén, egyre inkább amolyan kegyhely illetve búcsújáró helyé vált. Az 1890-es években a templomban már nem tartottak rendszeres istentiszteletet.

Itt kell megemlítenünk az ún. Gyöngyösi múzeum ügyet, amelyről Misóczki tanár úr tanulmányában részletesen olvashatunk, s amely 1852-től 1957-ig húzódott. Az első világháború végéig egyre nagyobb mennyiségű kiállítási anyag gyűlt össze, s azt több helyen tárolták. Dr. Bozsik Pál, felsővárosi plébános, az 1917-es nagy tűzvész után, 1918 nyarán még a Kálvária-templom udvarán is barakkokat épített és a gimnázium tanárai segítségével az összes épen maradt múzeumi anyagot átválogatta, majd pedig az egyházi gyűjtemények helyéül végképp a Kálvária épületét ajánlotta.

Vele szemben Guba Pál tiszteendő, piarista szerzetes (egyéb-ként Ady Endre, nagykárolyi tanítója) emlékiratban kérte a várostól az 1917-ben leégett és azóta romos Szentháromság-templomot illetve a Rossz-templom és a szegényház újjáépítését valamint a szomszédságában lévő egyházi múzeum felújítását. (Guba tiszteendő a tűzvészkor a Mátra Múzeum gyűjteményének kimentése közben súlyosan meg is sérült). A gyűjtemények sorsával és a két pap tervezetével több tanácskozáson foglalkoztak, végül 1921 januárjában dr. Puky polgármester a Bozsik-féle tervezetet hagyta jóvá és a Guba-féle tervet a „város lehetetlen pénzügyi helyzetére” hivatkozva elvetette.

Guba ezt nem fogadta el és hozzá látott a több mint három évtizedes szisztematikus munkához, hogy rendbe hozza a fent említett épületeket. 1936-ban a város megvásárolta az Orczy-kastélyt, ahol többek között otthonára lelt volna a városi múzeum és a levéltár. Guba Pál a volt Mátra Múzeum Kálvária-épületi

A Kálvária kálváriája II.

Guba Pál piarista vasmisés pap 1861-1952. – ez áll a síremléken

raktárából összegyűjtötte azokat az emléktárgyakat, melyeket át kívánt szállítani az új helyre. Az Orczy-kastély múzeummá való átépítése nem haladt, pedig a kastély örököse a városra hagyta a rendkívül gazdag régiséggyűjteményt is, melyet Guba Pál ki akart állítani, ez azonban nem sikerült.

A hagyaték végül is – ahogyan Guba megjósolta - elkötyavetyéldődött. A kastély átépítése a város pénztelensége miatt meghiúsult. Guba főtisztelendő reményvesztetten ismét a Rossz-templom helyreállítását tűzte ki célul, miután látta, hogy nem költözhet a kastélyba a városi múzeum. A MOB ellenzte e törekvését, mivel a város a templomot lebontásra ítélte, de Guba hajthatatlan maradt. „Amíg élek, ezt ugyan le nem bontjátok! – mondogatta. Guba Pálnak még arra is futotta erejéből, hogy 1939-ben megújította a Kálvária-templom stációját (melyek most a Szent Bertalan utca 3. szám alatti, egykori Almássy-palota földszintén található, ahol a Szent Bertalan Katolikus Plébánia és kincsestár van.). Az épületre már sajnos nem tudott költeni.

A pusztító front közeledtével 1944. október 31-én megáldotta a Kálvária-épület és a Rossz-templom gyűjteményeit és lepecsételte az ajtókat. Sem a megszálló német, sem pedig a felszabadító-megszálló szovjet katonaság nem pusztította a múzeumokat, hanem a helyi lakosság volt az, aki feldúlta és kirabolta a Kálvária termeit, a gimnázium épületében őrzött taneszmúzeumot, az ipartestület és a kaszinó éremgyűjteményét vala-

mint a városháza múzeumi terméit. *Sic transit gloria mundi.*

De térjünk vissza a Kálvária-épületére. 1945 nyarán a koalíciós pártok együttesen a felsővárosi plébániától „kiigényelték” az épületet a lakásínség enyhítése céljából, ezért azt ki kellett üríteni. Guba plébános a megmaradt anyagot a nagytemplomi karzatra zsúfolta és egy részét a buzgó híveknek adta azzal az ígérettel, hogy azokat majd, ha jobb idők jönnek, visszaadják. 1946. február 2-án, Gyertyaszentelő Boldogasszony napján, az akkor már 85 éves Guba Pál, plébános, piarista szerzetes végleg lezárta az egyházi múzeum másfél évtizedes történetét. Utolsó kívánságát sikerült betartani: 1952-bekövetkezett haláláig nem

bontották le a Rossz-templomot. Sírja a Kálvária-templom mögött található. Elhagyatottan, a keresztje is ledőlve. A hozzá vezető, egykor gondosan kikövezett utat ma méteres gaz borítja.

Az 1970-es évek elején történt restaurálást követően az épületegyüttesre mostoha időszak következett. A közlekedésre és más okokra visszavezethető talajmechanikai változások miatt statikai állagromlás kezdődött, aminek kivédésére senkinek sem volt pénze. A falak pusztultak és ebben a féktelen vandalizmus is közrejátszott. Eljő a rendszerváltás, ami városunkban jelentős egyházi, emlékei felújítások kezdetét is jelenti. Az 1990-es évek második felében, amikor a használaton kívüli, üres Kálvária pusztulása már igen szembeszökő, egy kedvezőnek tűnő ajánlatot kap a tulajdonos. (Akkoriban a polgármester is megkereste a főplébániát az épület ügyében, majd annak vezetőjével

együtt kimentek a Kálváriához amolyan állapotfelmérésre. A bejárást követő héten a főbejárat tornya beomlott.)

Történt, hogy Gyöngyös városában drogprevenációs program megszervezésére tesz kísérletet egy bizonyos A. Rhedey nevű kanadai szakember, aki a Szent Lázár lovagrend kanadai tartományának tagjaként ajánlotta fel segítségét. Szándékát motiválta, hogy bár nem tudott magyarul, a kiterjedt Rhedey család felvidéki ágához tartozónak mondta magát és szlovák anyanyelvűnek, sőt familiájának egy része is hajdan a környéken élt. Az illető, látva a pusztuló épületegyüttest, felajánlotta, hogy tartós használati jog ellenében közhasznú funkciót és fenntartási kötelezettséget vállal. Így került ki akkor a műemlék

épületegyüttes a helyi apát-plébános joghatósága alól. Végül a már azóta nyugdíjba ment, érseki irodaigazgatóval Egerben kötött megállapodás az épület használatáról. Nemes szándékkal a jó ügy érdekében – mondhatnánk. De nem így lett.

A történet vége rapid kudarc. A. Rhedey eltűnt a városból. Kődölte, köd utána. Többé, beszélgetőtársaim közül senki sem hallott róla. Bárhogya is történt, nyilvánvaló, hogy ha

létre is jött szerződés, az már azóta elévült. Érdeklődtem az egri érseki irodaigazgatónál, Ficzek Jánosnál, aki sajnálkozva közölte, hogy egyházuknak nincs pénze az épület rendbehozatalára. A korábbi megállapodást firtató kérdésemet kedvesen, de határozottan elhárította azzal, hogy nem tud róla semmit.

Amit biztosan lehet jósolni, ahhoz nem kell jóstehetség: Ha nem történik sürgős beavatkozás, a pusztulás rövid időn belül visszafordíthatatlanná válik.

Egyelőre itt a történet vége. Utolsó lehetőségünk a nyilvánosság, illetve Gyöngyös városának felelősen gondolkodó polgárai. Hátha...

Na és Ön kedves Olvasó, mit tenne?

Radó István

Ezúton is megköszönöm Keresztes Györgynek és dr. Misóczki Lajosnak, hogy megosztották velem e témával kapcsolatos ismereteiket.

„Az egészségügyben az állam felelőssége megkérdőjelezhetetlen”

Dr. Mikola István az Orbán-kormány egészségügy-minisztere előadást tartott a Kolping-házban

Majdnem megtelt a Kolping-ház színházterme este 6 órára. Az emberek – láthatóan majd mind ismerősök – békés, fesztelen beszélgetéssel múltatták az időt, türellemmel várva a vendég érkezését, jóllehet, hogy már negyedőrája elmúlt a meghirdetett 6 óra. Tuzáné dr. Takács Zsuzsanna, a Fidesz városi képviselője elnézést kért a hallgatóságtól, a helyi televízió sürgős interjúigényére hivatkozva, majd ő is helyet foglalván az elnökségi asztalnál, jól leplezett türelmetlenséggel várt együtt a hallgatósággal. Végre megérkezett dr. Tatár László, a helyi Fidesz-frakcióvezetőjének kíséretében dr. Mikola István, a Fidesz-kormány egészségügy-minisztere. Szó, ami szó elegáns jelenség. Kitűnően szabott, láthatóan drága szövetű, mellényes öltönyben. Tudja, hogy csak az ilyenek illik a zakót gombolatlanul hagyni. Szép szál ember, rajta sehol egy gramm súlyfelesleg, tartása méltóságot sugároz, s a hangja, jó, mély zengésű, határozott basszus. Nem lehet kétségbe vonni, Mikola minden porcikájában aprólékosan kiszámított médiaszereplő. Jól fogalmaz és kitűnően artikulál. Előadásában is, amint később tapasztaljuk, sosem billen ki szerepéből és sugallja az egykor gyakran súlykolt marxista dialektika alapelvét a tartalom és a forma harmonikus egységéről. Persze ehhez szükségeltetik az elvárható közeg, a téma alapos ismerete, a jól kiszámított felvezetés, no meg a moderátor (Tuzáné) kétségbevonhatatlan rátermettsége.

Tatár dr. adja meg az alaphangot. Láthatóan felkészült a témára. Aggódik a Bugát Pál Kórház sorsáért és fontosnak tartja ez ügyben a széleskörű társadalmi párbeszédet, melyet szerinte a város vezetése mellől illetve elmulaszt. Titkolódnának nevezi azt a terv-

kezdeményt, melyet a város képviselő-testülete – állítása szerint – zárt ülésen már tárgyalt, s amely egy gazdasági célú közhasznú társaság létrehozását tervezi a kórház sokasodó anyagi gondjainak megoldása érdekében. Tatár dr. aggodódik, hogy e Kht. nem bevallott célja a kórház ingatlanvagyonának értékesítése lehet, hiszen az intézménynek – szerinte – havi 30 milliós vesztesége keletkezik. Drámai hangon sorolja, hogy 150 ezer ember életéselyeiről van szó, holott a város önkormányzata 1995 óta egy fillért sem költött kórházára.

(Ennek ellentmond lapunk értesülése, miszerint a város önkormányzata 2001-ben vásárolt a kórháznak egy computer-tomográfot 174 millió forintért, valamint 1999 és 2003 között vérkép-meghatározót, laparoszkópot, vérgáz-analizátort, ultrahangvizsgáló-fejet, száloptikás és látótér-vizsgálót, gyógyszer-hűtőkamrát összesen cca. 54 millióért. Szerk.)

Végezetül Tatár dr. kifejti, hogy ő csak az olyan Kht.-t tudja elfogadni megbízhatónak, mely grémium kizárólag orvosokból állna. Tehát csakis felelős orvosszakmai vezetéssel látja biztosítottnak egy vagyonekezelő társasági üdvös működését a közegészség érdekében. Ha egy nem orvos, ún. tőkés befektető tűnne fel, akkor annak csakis az ingatlanértékesítésen jár majd az esze, mert a befektetett tőke kamatait is ki szeretné venni előbb-utóbb, még ha kötelezi is majd törvény a gyógyítási alapfeladat ellátására.

A felvezető mondandójával teljes szinkronban folytatja Mikola István e gondolatsort. Rögtön közli hallgatóságával a nem túl meglepő tény, miszerint az egészségügy jobbításáért vívott küzdelmének folyamata 2002-ben akadott el, amikor át kellett adniuk a hatalmat,

azóta meg egészségügyi reform, mint olyan nincs. (E helyen érthető, hogy Mikola dr. nagyívű, szépen artikulált gondolatai most nem foglalkoznak olyan, számára jelentéktelen részletekkel, mint pl. az eü.-bérrendezés, a sikeresnek látszó irányított betegellátási program). Azt viszont kijelenti, hogy az egészségügyi ellátás az állam kötelessége, alkotmányos alapjog. Nem lehet egy 34 ezer lakosú várost arra kötelezni, hogy 150 ezres környékét is ellássa a területén fekvő kórház pénzhányának állandó pótlásával, mert erre képtelen.

Nem ismeri részletesen az önkormányzat zárt ülésen elhangzott anyagát, mert – mint mondja – csak szamizdatként jutott hozzá. (Az elnevezés furcsa, mert a szamizdat szó, a néhai szovjet birodalomban volt használatos és tiltott, illegálisan terjesztett, irodalmi alkotásokat értettek alatta. Szerk.) Azt azonban kijelenti – és igaza van –, hogy az évtizede elmulasztott amortizációs költségek visszafizetését senki sem tudja megúszni, aki kórházprivatizációban gondolkodik. Ismétli, hogy az eü. állami felelősség az állam pedig mégis az önkormányzatokra próbálja azt terhelni. Például próbálja megbecsülni a Bugát Pál Kórház 3 milliárdos vagyonát, amihez szerinte évi 150 milliót kellene pótolni.

Mikolajóslatai nemegyszer mellébevágnak: pl. az, hogy „a társadalmi problémák medikalizálódása összeroppantja az ágazatot”. Később megint kijelenti, hogy ha az orvos vállalkozik, akkor az jó, mert az egzisztencia-vállalkozás. Ha ellenben a multi cégek jönnek, az lerablást jelent. „Mert ilyen a tőke természete!” Ezeket – szerinte – nem szabad az eü. közelébe engedni.

Vannak jó ötletei, mint például az egészséges életmódra nevelés az

általános iskolákban. (Többet ér, mint laktózerzékeny gyerekek az iskolatej. Szerk.) Nem mulasztja el megemlíteni, hogy a Fidesz-kormány 607 milliárdos egészségügyi programot indított volna, ha... A mostani kormány már csak 100 milliárdot ígér – szerinte. Meglepő módon kijelenti, hogy a mostani eü.-miniszter (nevét nem mondja, de illik ideírni: Rác Jenő) neki megfelelő és sok kárt biztosan nem fog okozni...

Végül kérdések következnek: Egy fiatalember feláll, kezében papír és olvasást mímelvén elhadar valamit. Mögöttem zúgolódnak, hogy nem értik mint mondott. Mikola tapintatos, - ez nem az a hely, ahol olvasásból 2 alá-t adnak – válaszol olyat és azt amit akar. Másik fiatal már érthetőbben kifogásolja, hogy miért nem ülnek itt az MSZP-SZDSZ frakció egészségügyi szakértői is? (Akik esetleg válaszolhatnának az elhangzott leminősítésekre. Szerk.) Tatár dr. kioktatóan megjegyzi, hogy ez egy jobboldali rendezvény, ahová szándékosan nem hívnak baloldali szakembereket. Hozzáfűzi még, hogy – nekünk nem hatalmi, hanem csakis morális felelősségük van. Ez az ellenzék sorsa.

Végéhez közeledett a rendezvény. Feltűnt olyan hozzászóló, akik tudomást nem véve a hallgatóság elfogyatkozó türelméről, személyes sorsát oda nem illő részletességgel taglalva – kérdés helyett – halkan monologizálni kezdett. E magatartás bizonyítottan pártsemleges. Viszont nagyon kínos és a mai magyar politikai folklór szinte elmaradhatatlan része. E sorok írójának és remélhetőleg olvasóinak is ennyi éppen elég.

(Scriptor)

Ülésezett a „Képviselő-testület” 1674. július 12-én.

A városban kertek kialakításának megtiltásáról

„Balogh Menhiárt Biro Úr minden Földes Urak részéről tilalmazta. Valaki az Barátok Templomán kívül s a két utt között kerteket akarnak csinálni Uarasunk kárára s senki közülök megh ne csinálja, hanem béket hadgya azon darab földeknek ha pedig azon munkátul meg nem szűnnek s Uarasunkra mi kár következik, azok

Kronika a Kronikában

Válogatás hajdanvolt városi határozatokból

1757. december. 24.

Az Istenessen Káromlók Nagyobb rettentésére, és Isten eő Szent földesége nevének Naponkent való föld magasztolássára, hogy annalis inkab az Karomkodást el hagyják, az illetén Káromlok után vigyázok rendeltettek minden szerviesből egy pár Ember ...”

Felkutatata: Rostás Gabi

adgyanak szamot mindenekrül.”

A káromkodók ellenőrzéséről

MOBILON HÍVTAK a polgármesteri hivatalból. Ismerős, bár nem barátságos hang. Mondja, hogy – olvasta ezt az újságot, hm... a Kronikát... Ugyan mondjam már, hogy honnan vettem programokat? Fejtegetni kezdtem, hogy megállapodásunk van az internetes hírvisszajárással, azután ifjú munkatársunk is csokorba gyűjti azokat. A telefonálom türelmetlenül közbevágnak, hogy – ezeket a híreket – szerinte – a hivatal ingyenes, havi kiadványából vettem át. Védekezem, hogy nem és hozzáfűzöm, hogy ilyen biztosan nem tennék a forrás megjelölése nélkül. Ismét szavamba vágva elkezd fejtegetni, hogy márpedig azokat ő írta és akár honoráriumot is kérhetne érte... Most már én elégelem meg e kellemetlenkedést és közlöm, ő – tudomásom szerint – egy közhivatalnok, aki a közpénzén fűtött, világított és fenntartott irodájából telefonálhatott körbe azokért a programinformációkért. Nem egy cikkről, riportról van szó, ami ugye már az ő szellemi termékének számítana. Kéretlen beszélgetőpartnerem válasza: - ez az én verzióm, ő nem így gondolja. Visszakérdezek, hogy miért? Amit felsoroltam azok tények. Ha nem így van és ő a programokat magánidejében, privát telefonján gyűjtötte, akkor kész vagyok megkövetni őt és elnézést kérni. Már ugye, ha valóban...

Mire elköszönés helyett kurtán közölte, hogy – itt befejeztük a beszélgetést...-

A Gyöngyösi Városi Televízió műsora

Október 29. péntek

09:00 A csütörtöki adás ismétlése
11:30 Képiúság
17:00 Hazán belül – turisztikai magazin
17:30 Köztünk élnek...
Dr. Babcsán Norbert – dokumentumfilm
18:01 Pénteki Pezsgő I.
18:20 Aktuális
18:32 Pénteki Pezsgő II.
19:30 Aktuális ism.
19:42 Drops: Let's Go Dancing
19:45 Pénteki Pezsgő III.
20:17 Aktuális
20:30 Hírháló – az ország hírei
21:00 A 285-ös járat – amerikai akciófilm

Október 30. szombat

09:00 Vásárlási Műsorablak
09:30 Maksavízio –
Maksa Zoltán és barátai
10:00 Hegycsúcsok – természetfilm
10:30 Alexebek – Nostalgia Slágerlista
Alex Tamással
11:00 Épi-tech – magazin építkezőknek
11:30 Köztünk élnek...
Dr. Babcsán Norbert – dokumentumfilm
12:00 Képiúság
31.31 Városháza – Jászárokszallás magazin
15:30 Tallózó
15:45 Phare Program
az Egressy Béni Általános Iskolában
16:02 Fórum ism.
17:00 Köztünk élnek...
Dr. Babcsán Norbert – dokumentumfilm
17:30 Brill 20. Vállalkozásról mindenkinek
18:01 Hit világa – ism.
18:13 Zeneiskolások zenéinek
18:20 Tallózó
18:35 Sport 7 ism.
19:31 Pénteki Pezsgő II.
20:30 Hírháló – az ország hírei
21:00 Barracuda – Tengeri zsaruk 3.
Lányok pórázon – német akciófilm
23:00 Bencze show.
Beszélgetések hírességekkel
23:30 Különjárat. Balogh Zoltán
keményzenei magazinja

Október 31. vasárnap

09:00 Vásárlási műsorablak
09:30 Egészségmagazin
10:00 Thalassa – a tengerek világa
10:30 Kábel a világ – dokumentumfilm
11:00 Hegycsúcsok – természetfilm
11:30 Langusztá – gasztronómiai műsor
12:00 Képiúság
14:31 Csali – horgászmagazin ism.
14:58 Amaro Drom – roma magazin ism.
15:23 Karinty F.: Tegezés
15:30 Tallózó
15:45 Mozgásban – autós magazin
16:13 Hazanéző –
Gyöngyösi a nagyvilágban
16:47 Erdőrezervátum a Mátrában
17:00 Brill 20.
Vállalkozásról mindenkinek
17:30 Sztárbarangoló
18:01 Városnap – Pro Civitate 2004
18:18 Tallózó
18:33 Emberke születik – ism.
18:47 Utazz velünk – ism.
19:04 Pénzvilág
19:30 Nézőtér – ism.
20:00 Pénteki Pezsgő II – ism.

Folytatás a 8. oldalon)

Magánvélemény

Az október 23-i városi ünnepi műsorban került bemutatásra a Kőműves Kelemen ballada; Sarkadi Imre drámája alapján Szörényi Levente zenéjével és Bródy János szövegével. Mind maga a mű, mind az előadás (A Berze Nagy János Gimnázium tanulói adták elő, színpadra állította, rendezte és betanította Holló Erzsébet és Ombódy András) igen nagy hatással volt rám, igazi élményt jelentett. Engedjen meg az Olvasó ennek kapcsán néhány – érdelemről nem mentes – gondolatot, magánvéleményt.

A mindenki által jól ismert székelly népballadát Sarkadi Imre úgy „időszerűsítette”, hogy korunk súlyos erkölcsi kérdéseit állította a darab középpontjába. Mi a fontos: az alkotás, vagy hogy jól érezzük magunkat? A mai – ún. „fogyasztói társadalom” emberének valóban nem a Kölcsey-intelem áll szeme előtt: „Hass,

alkoss, gyarapíts, s a haza fényre derül...”, hanem a „vedd, fogyasz, élvezd – szemlélet.

Mi a fontos: a kitűzött cél elérése, az „alkotás”, melyet utódainknak hagynak, vagy a „véka arany”, a pillanatnyi öröm, a pillanatnyi élvezet?

Tetteinket, cselekedeteinket mi serkenti erősebben: a hit – netán a babona – vagy az akarat?

A cél elérése érdekében milyen áldozatot – esetleg önfeláldozást – érdemes hozni?

Álljunk meg a napi rohanásban és szenteljünk néhány percet arra, hogy saját életünket megvizsgálva önmagunknak próbáljunk választ adni!

Köszönöm az élményt, mely a Sarkadi-mű erkölcsi kvalitásaiából fakad, köszönöm a színpadi élményt a Berze Nagy János Gimnáziumban mindenkinek, akit illet. Szép este volt.

Kováts Krisztina

EGÉSZSÉGÜGY – OKTATÁS

Együttműködési megállapodás a gyermekosztály újrainvitására

A '90-es években Kékestetőn a Mátrai Állami Gyógyintézetben (MÁGY) a gyermekosztály, oktatás hiányában megszűnt. Nagy hiba volt azok részéről, akik hagyták, hogy az ország legmagasabb klimatikus gyógyhelyén egy osztály megszűnjön, amikor a nagyvárosokban és az Alföldön sok-sok légzőszervi betegségben szenvedő gyermek van. Az iskola megszervezésével és OEP-szerződéssel a gyermekosztályt újra lehetne indítani, amely tervezetten kb. 50 ágyon tudna gyermekeket fogadni. Dr. Mekler Róbert a MÁGY főigazgató-helyettese, gyermekorvos szakmailag is javasolja a gyermekosztály megnyitását, és az intézet vállalja a szakmai feltételek megteremtését (szakorvosok, ápoló személyzet, ügyelet megszervezése, két minisztérium hozzájárulása, stb.). Az országban működő 162 tüdőgondozóval, gyermekklinikákkal és az Asztmás Gyerekek Egyesületével való kapcsolatok kiépítésével a gyermekosztály rentábilisan működtethető lenne. Szakmailag a prevenció igen fontos, amire kiváló lehetőség Mátraházán (650 m) a felújított korszerű óvoda, amelyhez szálláshelyek is igényelhetők a szülők részére.

Az oktatás elsődleges feladata a szinttartás és a felzárkóztatás, hiszen az ország különböző iskoláiból hosszabb-rövidebb ideig tartózkodnak majd itt a gyerekek. A Hanák Kolos Általános Iskolának és a MÁGY-nak gazdasági és szakmai együttműködési megállapodást kell kötnie, amelynek részletes kidolgozásának határideje kb. 2005 februárja. Ugyanakkor a MÁGY-nak 2004. október végéig kell leadni a kapacitás pályázatot a megyei egészségbiztosítóhoz, illetve a fenntartó minisztérium felé, ezért együttműködési szándéknyilatkozat aláírására került

sor, amelyet a MÁGY részéről Dr. Négyesi Zsolt főigazgató, főorvos, a Hanák Kolos Általános Iskola részéről Rajna József igazgató írtak alá október első hetében. A város önkormányzata támogatja a gyermekosztály újbóli megnyitását.

Ezzel elindult egy nemes ügy, és esély van rá, hogy 2005. szeptemberétől Kékestetőn a gyermekosztály újra gyermekeket tud fogadni, amely egy országos szintű feladat ellátását jelenti, valamint új munkahelyeket és több látogatót ennek a vidéknek.

Rostás Gabi

Fotó: Krigovszky Beáta

A gyászoló család értesíti mindazokat, akik ismerték, hogy

FERENCZ JÓZSEF

2004. október 10-én, 58 éves korában elhunyt.

A gyászoló család ezúton megköszöni a TB Gyöngyösi Kirendeltsége munkatársának lelkiismeretes segítségét.

LAPUNK LEGKÖZELEBB
NOVEMBER 12-ÉN
JELENIK MEG
AZ ÚJSÁGÁRUSOKNÁL!

A Gyöngyösi Városi Televízió műsora

Folytatás a 7. oldalról)

20:30 Hírháló – az ország hírei
 21:00 Időcsapda – kanadai thriller
 23:00 Alexebbek – Nostalgia Slágerlista
 Alex Tamással
 23:30 Bencze Show.
 Beszélgetések hírességekkel

November 1. hétfő

09:00 A vasárnap délutáni adás ismétlése
 11:30 Képűjság
 17:00 Sztárbarangoló
 17:30 Balatoni barangolások 8.
 18:01 Aprók lakodalmá
 18:20 A Városi és Pedagógus
 kórus műsora
 18:32 Nézőtér – kulturális magazin
 19:05 Kilátó
 19:32 Kápolnapusztá – Bivalyrezervátum
 19:52 Emberke születik
 20:06 Utaz velünk
 20:23 Gyöngy Néptáncgála – spanyol
 20:30 Hírháló – az ország hírei
 21:00 Emberrablók markában –
 amerikai thriller

November 2. kedd

09:00 A hétfői adás ismétlése
 11:30 Képűjság
 17:00 Balatoni barangolások 8.
 17:30 EUR-ÓRA – a csatlakozás
 magazinja 9/12.
 18:01 Sziget 2004
 18:20 Aktuális
 18:32 Fórum
 19:30 Aktuális ism.
 19:42 Nap kérdése
 19:45 Mérleg
 20:17 Aktuális ism.
 20:30 Hírháló – az ország hírei
 21:00 A játék neve: túlélés – amerikai film

November 3. szerda

09:00 A keddi adás ismétlése
 11:30 Képűjság
 17:00 EUR-ÓRA – a csatlakozás
 magazinja 9/12.
 17:30 Képes recept –
 betegségről, egészségről
 18:01 Hit világa
 18:13 Nap kérdése
 18:20 Aktuális
 18:32 Sport 7
 19:30 Aktuális
 19:43 Múlnak a gyermekévek
 19:47 Zöld Mátra – ökomagazin
 20:17 Aktuális ism.
 20:30 Hírháló – az ország hírei
 21:00 Robbanáspont
 – angol-kanadai-dél-afrikai akciófilm

Bemutatkoznak az aligátorok

Lelkes vízilabdások telítik meg hetente háromszor a Gyöngyösi Strand és a Kálváriaparti Általános Iskola uszodáját. Lapunk a **Gyöngyösi Aligátorok Vízilabda Club** vezetőit, **Rosta László** elnököt, **Kertes János** edzőt és **Tóth Szabolcs** titkárát faggatta:

- *Hogyan és mikor alakult a csapat?*

-2001 májusa végén a Parafa Úszóklub szakosztályaként jöttünk létre és 2003 óta önálló közhasznú sportegyesületként működünk. Megalakulásunk óta nagy fejlődésen mentünk keresztül. Az első edzés 10 fővel indult, az információk szájhagyomány útján terjedtek. Ezzel szemben mára egy 60 főt megmozgató sportegyesületté váltunk. Indulásunkhoz nagy segítséget nyújtott az Euroglas Kft. vezetője, Győri Csaba, illetve Zsóri László.

- *Hol és mikor tartja edzéseit a csapat?*

-Hetente háromszor tartunk edzést két korosztályban. A 40 fős utánpótlás a Kálváriaparti Általános Iskola uszodájában, a felnőtt csapat a városi strandon tartja edzéseit.

- *Milyen versenyeket tudtok a hátatok mögött és milyen feladatok várnak a jövőben a csapatra?-*

Egyesületünk 2001-óta rendszeres résztvevője az OB2-es bajnokságnak, ahol a 2001/2002-es évben a 17.

helyen végeztünk és folyamatos javulás után a tavalyi évben megszereztük a 9. helyet. Az idei bajnokságon, mely 2 hete kezdődött és jövő év júniusáig tart, legalább a középmezőnyben szeretnénk végezni. Rendszeres résztvevői vagyunk a hajdúszoboszlói Árpád Kupának és a Mátra Kupának, melyen két éve megszereztük az első helyezést. Sok fiatal tehetség játszik az utánpótlásban, de gyakran a mi lehetőségeink is szűkösek. Hozzájárulna az edzések hatékonyságához egy modernebb strandfürdő hosszabb nyitva tartással. Önerőből kell megoldanunk tagdíj befizetését, az utazásokat, az üzemanyag költségeket úgymond „társadalmi munka” keretén belül.

- *Kiktől kaptok segítséget az egyesület működtetéséhez?*

- Három fő forrásból élünk. A sportolók által befizetett tagdíj, a pályázati pénzek, illetve a Heves megyei és Gyöngyösi Önkormányzati Hivatal támogatása jelenti a fő bevételi forrást. Emellett köszönetet kell mondanunk a gyöngyösi strandfürdőnek és a Kálváriaparti Általános Iskolának, ők adnak helyet edzéseinknek. A Gyöngyösi Úszóalapítvány segítségével pedig az idei Mátra Kupán egy saját időmérő berendezéssel indulhatunk.

Nagy Viktória

A barokk zene gyöngyszemei a zeneiskolában

Október 19-én este különleges zenei élményben részesültek azok, akik meghallgathatták a **Budapesti Collegium Musicum Együttes** koncertjét. **Stadler Vilmos** barokkfuvolákön (a képen balszáron), **Kakuk Balázs** viola da gambán és barokk csellón, **Szilvássy Gyöngyvér** egy csodásan kifosztott, a régi korok hangulatát felidéző megszólaló csemballón játszva varázsolta közönségét a barokk múltba. A művészek nem elégedtek meg csupán a művek megszólaltatásával, hanem hangulatos, olykor tréfás módon el is

mesélték a kor zenéjéről illendően tudnivalókat. Ők a korszak hangszereken játszó, historikus zenei előadómód egyik legjelesebb, hazai társulata. Koncertjüket tovább színesítette **Lugosy Melinda** szoprán énekművész előadása (balról a második), aki szintén a kor éneklésstílusának varázsos hangulatát keltette életre.

Dicséret és elismerés illeti a zeneiskola igazgatóját, koncertszervezőjét,

akik ily színvonalas komolyzenei koncertet szerveztek a kamarazenei bérletsorozatban, az iskola ódon falai közé.

Még a *genius loci*, a hely szelleme is örömeiben – a koncert alatt – bizonyára mosolygott. (Scr)

LAPUNK KORÁBBI SZÁMAI AZ INTERNETRŐL IS LETÖLTHETŐK:
WWW.GYONGYOSIKRONIKA.HU